

[P. Munch.]

ikke rigtig at ville erkende, at der med Hensyn til Benzinen foreligger, hvad man kan kalde en Trustdannelse — nej, en større Enkelttrust er det jo ikke, men det er en Gruppe af Truster, der danner en Kartelvirksomhed og gennem fælles Aftaler ganske behersker Prisforholdene. Det er rigtigt, at man kan komme dette til Livs, for saa vidt som ogsaa andre har Lov til at handle med Benzin; men efter at de mange Tanks er opstillet, til meget stor Fordyrelse af Varen, kræves der overordenlig store Kapitaler for at kunne sætte en Virksomhed i Gang til Optagelse af Konkurrencen med disse overmægtige Foretagender. Jeg tror derfor, at paa et Omraade af saa gennemgribende Betydning for Staten — ogsaa derigennem, at Staten efterhaanden tager en særdeles klækkelig Indtægt af de Automobiles, for hvilke Benzinen spiller saa overmaade stor en Rolle — vilde det være meget nyttigt, om den højtærede Regering hurtigt sluttede sine Undersøgelser og kom til et Resultat. Jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at han var rede til at forelægge det Materiale, man hidtil har tilvejebragt, for Udvalget, og dør vil der saa blive Lejlighed til en Forhandling om dette særlige Spørgsmaal.

Den ærede Ordfører for Venstre vendte tilbage til Handelspolitikken i Krigens Dage. Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt indlade mig paa nogen Diskussion herom, og i den ærede Ordførers Bemærkninger kom heller ikke den Meningsforskel frem, som den Gang i saa mange Henseender gjorde sig gældende mellem os og Meningsfæller af det ærede Medlem.

Det ærede Medlem fandt, at Lovforslaget her var af en ubestemt Karakter, der kunde true Rigsdagens Beslutningsmyndighed, men jeg kan paa ingen Maade se, dette er Tilfældet. Det Raad, der er Tale om, faar jo med Hensyn til Indgreb overfor Trusterne kun Myndighed til at henvende sig til Regeringen, som da efter Forhandling med Rigsdagen maa træffe Beslutning med Hensyn til det Misforhold, der kan være Tale om. Den Indvending med Hensyn til Ubestemthed, som man efter min Mening med Rette kunde gøre, var den, at Tilsynsmyndighederne ikke er udstyret med større Forhaandsstyrke, end Tilfældet er; men dette har været Udtryk for, at man i sin Tid ønskede at give Forslaget en saadan Karakter, at der var Mulighed for at opnaa en fredelig Forhand-

ling med andre Partier, og det viste sig jo den Gang med de Stemninger, der da raadede, at det kunde lade sig gøre, idet Forslaget vedtoges enstemmigt i Folketinget, ogsaa Partiet Venstre stemte for det, medens det konservative Parti undlod at stemme.

Ordføreren for de Konservative sagde til mig, at han benægtede ikke den Sløvhedstilstand, der for Tiden forefindes paa en Række økonomiske Omraader i Danmark. Nej, den er iøjnespringende, og ikke mindst er den saa aabenbar med Hensyn til alt, hvad den højtærede Regering lægger til Rette paa disse Omraader, at der vel vanskeligt kan tænkes at opstaa Strid derom. Men naar det ærede Medlem saa sagde, at det var ikke blot den underlige Sløvhed, der synes at have bredt sig paa disse Omraader i Danmark, medens Verden omkring os arbejder med anspændt Energi, men der var ogsaa nogle Mangler ved Lovforslaget, og der var andre Vanskeligheder; saa skal jeg naturligvis ikke bestride, at dette Spørgsmaal er et meget vanskeligt Spørgsmaal, og jeg vil heller ikke paastaa, at det paa nogen Maade kan siges at være løst ved det foreliggende Lovforslag. Det er efter min Mening kun en Begyndelse; men hvis man fra anden Side, hvis det konservative Parti, der maa antages at have betydelige Interesser paa dette Omraade, og hvis det ærede Medlem, som i saa høj Grad har arbejdet med Spørgsmaalet i Tidens Løb, er i Stand til at stille bedre Forslag, hvorfor gør man det saa ikke? I sin Tid, i 1919—20, fremkom der fra konservativ Side Ændringsforslag, men Ændringsforslag, som man tog tilbage for ligesom at trække sig ud af det hele. Nu er der gaaet adskillige Aar, og hvis det ærede Parti kan yde nogen Indsats paa dette Omraade, vilde det være ønskeligt, om den kom til at foreligge i Form af Forslag.

Saa sagde det ærede Medlem — og det er en nærliggende Bemærkning —, at det er noget trist at give sig i Lag med Spørgsmaalet her i Februar Maaned. Han mente, at vi kunde egentlig lige saa godt tage Lovforslaget tilbage og begynde i god Tid næste Aar. Jeg maa dertil svare, at det ærede Medlem neppe har været opmærksom paa, at Lovforslaget blev fremsat straks ved Begyndelsen af Samlingen. Naar det først kommer til Behandling nu, er det, fordi den højtærede Regering, som har det Program, at der skal lovgives saa lidt som muligt i Danmark, har tilvejebragt en meget klækkelig Dynge